

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 478/2018
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
(Νέα Τακτική Διαδικασία)

Συγκροτούμενο από το Δικαστή Παναγιώτη Τελωνιάτη Πρωτοδίκη που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου, συνεδρίασε δημόσια και στο ακροατήριο του την 03^η Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία και της Γραμματέα Σοφίας Δέδε, για να δικάσει την υπόθεση :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: του ... και της ..., κατοίκου Αίγινας (οδός ... αριθ. ..), με Α.Φ.Μ. .../ΔΟ.Υ. Α' Πειραιά, για τον οποίο προκατέθεσε προτάσεις ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Δημήτριος Κακόγιαννος και δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ... του ... και της ..., σύζ., κατοίκου Αίγινας (συμβολή των οδών ... και ... στην περιοχή «...», πρώην ...), για την οποία προκατέθεσε προτάσεις η πληρεξούσια δικηγόρος της Ευγενία Φωτοπούλου και δεν εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Α. Εν προκειμένω, η συζήτηση της αγωγής γίνεται με την επιμέλεια του ενάγοντος ο οποίος επέδωσε αντίγραφο της αγωγής η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 18.5.2017, με κλήση προς συζήτηση στην εναγομένη, για τη σημερινή δικάσιμο, την 24.5.2017 με βάση την υπ' αριθμ. 3002γ'/24.5.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά Θεοχάρης Φ. Καραγιάννη, ενώ, ωσαύτως, αμφοτέρες οι πλευρές των διαδίκων, κατέθεσαν προτάσεις και σχετικά εντός της προθεσμίας των εκατό ημερών από την κατάθεση της αγωγής και, συγκεκριμένα, την 26.9.2017 - εκατοστή ημέρα.

Παράλληλα, αμφότερες οι πλευρές των διαδίκων, προσκόμισαν, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα πληρεξούσια προς τους δικηγόρους τους έγγραφα.

Β. Με την υπό κρίση αγωγή, όπως το περιεχόμενο και το αιτητικό της εκτιμάται από το Δικαστήριο και μετά το νομότυπο, με το δικόγραφο των προτάσεων του (223 ΚΠολΔ), περιορισμό του αγωγικού αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, ο ενάγων αναφέρει ότι διατηρούσε, από το έτος 1983, στην Αίγινα, επιχείρηση πώλησης φιστικιών (χονδρικής και λιανικής), ενώ, το έτος 2003 είχε συμφωνήσει, με τις δύο θυγατέρες του, μετά την συνταξιοδότησή του, να αναλάβει εκάστη από ένα τομέα των πωλήσεων αυτών και ειδικότερα, με την εναγομένη η οποία θα αναλάμβανε τις χονδρικές πωλήσεις της επιχείρησης αυτής, ότι εκείνη θα ερχόταν, από το εξωτερικό, όπου κατοικούσε, στην Αίγινα, προκειμένου, σταδιακά, να αναλάβει αυτό το κομμάτι, όπως ορίζεται στην αγωγή. Ότι, πράγματι, το έτος 2009, η εναγομένη μετέβη, με τον μετέπειτα σύζυγο της, στην Αίγινα και εργάστηκαν μαζί με εκείνον στην επιχείρηση χονδρικής πώλησης φιστικιού, για δύο έτη, λαμβάνοντας εκείνη, όπως είχε συμφωνηθεί, τα κέρδη, ανερχόμενα σε 80.000,00 ευρώ περίπου. Ότι ο ενάγων, με την συνταξιοδότησή του που έλαβε χώρα το Μάρτιο του 2011, μεταβίβασε, λόγω πώλησης, στην εναγομένη τα αναφερόμενα στην αγωγή και όπως αυτά αποτυπώνονται στο ενσωματωμένο στην αγωγή τιμολόγιο, κινητά (εμπόρευμα, μηχανήματα, βοηθητικά στην άσκηση της δραστηριότητας της επιχείρησης εργαλεία, ένα επαγγελματικό όχημα κλπ.), ολικής αξίας 118.287,00 ευρώ, με πίστωση του τιμήματος για αόριστο χρονικό διάστημα. Ότι, τον Απρίλιο του 2013, με εξώδικη πρόσκλησή του προς την εναγομένη, έταξε σε αυτή προθεσμία να του καταβάλει το ανωτέρω πιστωθέν ποσό, δηλώνοντάς της ότι, μετά την πάροδο της ταχθείσης προθεσμίας, η οφειλή της καθίσταται τοκοφόρος, ποσό το οποίο εισέτι οφείλεται. Εκτός αυτού, ο ενάγων αναφέρει ότι, μετά την ανωτέρω πώληση των κινητών αυτών, μεταβίβασε, λόγω δανείου, στην εναγομένη, δυνάμει διαδοχικών καταβολών και για διάφορες, αναφερόμενες, ως προς ορισμένα από αυτά, στην αγωγή, αιτίες, το συνολικό ποσό των 91.941,91 ευρώ. Ότι, με την υπό κρίση αγωγή του, καταγγέλλει τις συμβάσεις αυτές δανείου, τα ποσά των οποίων δηλώνει ότι αξιώνει με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την παρέλευση ενός μήνα από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Με βάση τα παραπάνω και όσα άλλα αναφέρονται στο αγωγικό του δικόγραφο, ο ενάγων ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 210.228,91 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο, για μεν το ποσό των

118.287,00 ευρώ, από την 21.4.2013 και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και για το ποσό των 94.941,91 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την πάροδο ενός μήνα από την περιέλευση της παρούσας στην εναγομένη και μέχρι την ολοσχερή του εξόφληση. Παρεπομένως, ζητείται η κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής και η καταδίκη της εναγομένης στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Με το περιεχόμενο αυτό και αίτημα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 7, 8, 9, εδ. α, 10, 11 αριθμ. 5, 14 § 2, 22 και 33 ΚΠολΔ). Η αγωγή, περαιτέρω, είναι νόμω βάσιμη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 341, 346, 361, 513, 806, 807 ΑΚ, 68, 70 και 176, με εξαίρεση το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο, μετά την τροπή του αγωγικού αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, είναι απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο. Πρέπει, επομένως, καθ' ο μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμω βάσιμη η αγωγή, να ερευνηθεί, περαιτέρω και κατ' ουσίαν, εφόσον ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος προσκόμισε το υπ' αριθμ. Α159178 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, σύμφωνα με το άρθρο 61 § 4 Ν. 4194/2013, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 § 8 περ. γ' Ν. 4205/2013.

Γ.α. Η εικονικότητα δικαιοπραξίας μπορεί είτε να αποτελέσει αντικείμενο αναγνωριστικής αγωγής είτε να προβληθεί ως ένσταση σε αγωγή ή άλλο ένδικο βοήθημα στηριζόμενα στην ισχύ της δικαιοπραξίας που, κατ' ένσταση, προτείνεται ότι είναι εικονική. Η εικονικότητα δεν λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως, μπορεί όμως να προταθεί από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Για το ορισμένο της ένστασης, είναι αρκετή η αναφορά στον όρο «εικονικότητα» και δεν είναι αναγκαία η αναφορά στα επιμέρους στοιχεία της. Προϋποθέσεις της εικονικότητας είναι: α) ένταξη του αντικειμένου της εικονικότητας εντός του χώρου της ιδιωτικής αυτονομίας, β) έλλειψη βούλησης ισχύος και βούληση δημιουργία φαινομένου, γ) η συμφωνία ή τουλάχιστον η γνώση του αντισυμβαλλομένου ή του λήπτη της δήλωσης βούλησης επί απευθυντέων δικαιοπραξιών ή αν πρόκειται περί μη απευθυντέων, η γνώση του ωφελουμένου από αυτήν. Ως προς την πρώτη προϋπόθεση, γίνεται δεκτό ότι δεν είναι επιδεκτικές εικονικότητας πράξεις δημοσίου δικαίου της δημόσιας αρχής (λ.χ. παραχώρηση ακινήτου σε άλλο πρόσωπο από το φαινόμενο) και δικαιοπραξίες όπου παρεμβάλλεται η δημόσια αρχή όχι απλώς προς πιστοποίηση ή καταχώριση βουλήσεων ιδιωτών (λ.χ. επί καθιερώσεως τύπου σε τυπικές δικαιοπραξίες, επί

καταχωρίσεως σε μητρώα και βιβλία, λ.χ. επί Α.Ε., ΕΠ.Ε., Ο.Ε., σωματείων κ.λπ.), όπου η εικονικότητα είναι βεβαίως δυνατή, αλλά προς εκδήλωση ίδιας δράσης (λ.χ. εικονική δίκη). Η αντιμετώπιση των τελευταίων περιπτώσεων εντάσσεται, κυρίως, στην προβληματική της καταστρατήγησης κανόνων δικαίου (οράτε Ενστάσεις κατά τον ΑΚ, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη σ. 62 και τις εκεί παραπομπές σε θεωρία και νομολογία). Η εικονική δικαιοπραξία είναι, σύμφωνα με την ΑΚ 138 § 1 άκυρη. Η αξιολογική βάση της ακυρότητας έγκειται στη λειτουργία της αρνητικής διάστασης της αρχής της ιδιωτικής αυτονομίας. Επομένως διαφέρει από τις ακυρότητες που έχουν ως αξιολογική βάση τον περιορισμό της ιδιωτικής αυτονομία (λ.χ. ΑΚ 174,178) ή την αντιμετώπιση ελαττωμάτων στη δήλωση βούλησης (λ.χ. ΑΚ 140 επ., 147 επ.). Η ακυρότητα είναι απόλυτη ενεργητικά, υπό την έννοια ότι μπορεί να προταθεί από όλους όσοι δικαιολογούν έννομο συμφέρον, αλλά σχετική παθητικά, υπό την έννοια ότι αντιτάσσεται μόνο κατά των τρίτων που γνώριζαν την εικονικότητα (ΑΚ 139). Η επίκληση της εικονικότητας και η έννομη συνέπεια της ακυρότητας προστατεύει, κατά περίπτωση, είτε τους εικονικά δικαιοπρακτήσαντες είτε τους τρίτους. Όταν οι τρίτοι επικαλούνται την εικονικότητα για να επέλθει η έννομη συνέπεια της ακυρότητας (λ.χ. δανειστές που επικαλούνται εικονική μεταβίβαση περιουσιακού στοιχείου για να το κατάσχουν), δεν εξετάζεται η γνώση ή άγνοιά τους, σε αντίθεση με την περίπτωση των τρίτων που επικαλούνται την ΑΚ 139. Ως προς την αναγνώριση της εικονικότητας δικαιοπραξίας που αφορά ακίνητο εφαρμόζεται η ΑΚ 1202. Από δικονομικής πλευράς, η αγωγή περί αναγνώρισης της ακυρότητας εικονικής δικαιοπραξίας δεν υπόκειται σε τέλος δικαστικού ενσήμου, ενώ, κατά την κρατούσα στη νομολογία άποψη, δεν είναι εγγραπτέα στα βιβλία διεκδικήσεων λόγω της ενοχικής της φύσεως, εκτός αν σωρεύεται με διεκδικητική αγωγή. Το βάρος απόδειξης έχει ο επικαλούμενος την εικονικότητα. Ως μέσα απόδειξης, χρησιμοποιούνται κυρίως τα αντέγγραφα αλλά και οι μάρτυρες, υπό τις προϋποθέσεις της ΚΠολΔ 394 § 1. Περιπτώσεις στις οποίες γίνεται δεκτό ότι υπάρχει αδυναμία, φυσική ή ηθική, κτήσης αντεγγράφου είναι, όταν η εικονικότητα επιχειρείται προς καταστρατήγηση κανόνων δικαίου, ιδίως για να καλυφθεί ανήθικη ή παράνομη δικαιοπραξία, αφού, επί καταρτίσεως αντεγγράφου, θα υπήρχε δυνατότητα αποκάλυψης της καταστρατήγησης, η οποία, εν πάση περιπτώσει, ενδιαφέρει τη δημόσια τάξη και όταν υπάρχει μεταξύ των εικονικά συμβληθέντων σχέση εμπιστοσύνης ή ψυχικής εξάρτησης, οπότε υπάρχει ηθική αδυναμία, ιδίως όταν πρόκειται για συζύγους, πρόσωπα που ζουν σε ελεύθερη ένωση ή συννοικούν,

πρόσωπα που συνδέονται με μνηστεία, ερωτικό δεσμό, φιλία, πνευματική σχέση (κουμπάρου λόγω γάμου ή βάπτισης), συγγενείς, πρόσωπα με σωματική ή ψυχική εξάρτηση από άλλα, όχι όμως όταν εξαιτίας της συμπεριφοράς των μερών, μολονότι γενικά υπάρχει κάποια από τις παραπάνω σχέσεις, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν συντρέχει ηθική αδυναμία, λόγω κακών σχέσεων ή καχυποψία. Η έμμεση απόδειξη ή διά τεκμηρίων απόδειξη, θα είναι το μοναδικό μέσο απόδειξης, αν δεν έχει συνταχθεί αντέγγραφο και δεν επιτρέπονται ή δεν υπάρχουν μάρτυρες, ενώ ενισχύει, σε κάθε περίπτωση, την απόδειξη με μάρτυρες. Ιδιαίτερη σημασία παρουσιάζει, στο σημείο αυτό, η διερεύνηση των κινήτρων των μερών. Ως τεκμήρια, μπορούν να χρησιμεύσουν γεγονότα, όπως η μη καταβολή τιμήματος επί πωλήσεως, η συγγενική και οικονομική κατάσταση των μερών, για να συναχθεί καλυπτόμενη δωρεά ή εικονικότητα εταιρείας, η καταβολή τιμήματος από άλλο πρόσωπο για να συναχθεί εικονικότητα περί το πρόσωπο, όχι όμως αναγκαστικά, αφού μπορεί να υπάρχει εντολή και παρένθεση προσώπου, η αναγραφή ποσού ίσου ακριβώς με την αντικειμενική αξία, ενώ η αγοραία είναι φανερά υψηλότερη, για να συναχθεί εικονικότητα περί το τίμημα και το κατάχρεο πρόσωπο, σε συνδυασμό με τον χρόνο της σύναψης σύμβασης για να συναχθεί εικονικότητα πώλησης περιουσιακών στοιχείων. Ο αναιρετικός έλεγχος επικεντρώνεται, κυρίως, στην ευθεία παράβαση ουσιαστικού κανόνα δικαίου (ΚΠολΔ 559 αρ. Ι), περιλαμβανόμενων και των ΑΚ 173 και 200, και στην εκ πλαγίου παράβαση κανόνων δικαίου, ιδίως επί ανεπαρκούς η αντιφατικής αιτιολογίας. Η εικονικότητα της δικαιοπραξίας που είναι η αιτία μεταβίβασης συνεπάγεται την ακυρότητα της μεταβίβασης, όταν η δικαιοπραξία είναι αιτιώδης, μόνο όμως αν η εικονικότητα είναι απόλυτη, διότι αν είναι σχετική πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω αν η καλυπτόμενη δικαιοπραξία είναι έγκυρη στο μέτρο που αυτή, ως αιτία, μπορεί να στηρίξει τη μεταβίβαση (λ.χ. επί μεταβίβασης ακινήτου εικονικώς μεν λόγω πωλήσεως με καλυπτόμενη δικαιοπραξία όμως λόγω δωρεάς. Αναλόγως, ισχύουν τα ανωτέρω επί παρεπόμενης συμβάσεως (λ.χ. εγγυήσεως) (οράτε Ενστάσεις κατά τον ΑΚ, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη σ. 64-66 και τις εκεί παραπομπές σε θεωρία και νομολογία). Περαιτέρω, ο ισχυρισμός ότι πρόκειται περί σχετικής εικονικότητας δηλαδή ότι υπάρχει καλυπτόμενη δικαιοπραξία υπό την εικονική, αποτελεί, κατά την ορθή και πλέον κρατούσα γνώμη, αντένσταση (οράτε ΟΛΑΠ 32/1998 ΝοΒ 1999 σ. 751, Ενστάσεις κατά τον ΑΚ, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη σ. 68). Περαιτέρω, από το συνδυασμό της διάταξης του άρθρου 138 εδάφιο α' ΑΚ με εκείνη της διάταξης του

άρθρου 180 ΑΚ, κατά την οποία η άκυρη δικαιοπραξία θεωρείται σαν να μην έγινε, προκύπτει ότι η εικονική δικαιοπραξία είναι άκυρη, η ακυρότητα δε αυτή είναι απόλυτη και, έτσι μπορεί να προταθεί όχι μόνο από τους συμβαλλομένους, αλλά και από οποιονδήποτε τρίτο που έχει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70 ΚΠολΔ, έννομο συμφέρον να αποκαλύψει την ανυπαρξία της δικαιοπραξίας, αλλά και εναντίον τρίτων οι οποίοι τελούσαν σε γνώση της εικονικότητας και συναλλάχθηκαν με εκείνον που απέκτησε ακύρως δικαιώματα από την εικονική δικαιοπραξία, επισύρει δε αναγκάως και την ακυρότητα της σύμβασης μεταβίβασης της κυριότητας ακινήτου λόγω του αιτιώδους χαρακτήρα της. Περαιτέρω, ο επικαλούμενος την εικονικότητα και τη συνακόλουθη ακυρότητα της δικαιοπραξίας, βαρύνεται, κατά την διάταξη του άρθρου 338 § 1 ΚΠολΔ, με την απόδειξή της. Στη συγκεκριμένη δε περίπτωση, αρκεί η απόδειξη για το ότι η δικαιοπραξία είναι εικονική, δηλαδή ότι έγινε όχι στα σοβαρά, αλλά κατά το φαινόμενο μόνο, στην οποία απόδειξη εμπεριέχεται σιωπηρά και έμμεσα η επιταγή προς απόδειξη όλων εκείνων των γεγονότων π.χ., ως προς την καταβολή ή όχι του πράγματι του τιμήματος, ως προς την αγοραία αξία του ακινήτου κ.α. τα οποία με την απόδειξή τους, οδηγούν, συμπερασματικά, σε απόδειξη των πιο πάνω αποδεικτέων. Η απόδειξη, δηλαδή, στρέφεται κατά του κύρους της πράξης με βάση τους ορισμούς του ουσιαστικού δικαίου που έγινε χωρίς πρόθεση παραγωγής διαφορετικών προς εκείνα της φαινόμενης δικαιοπραξίας αποτελεσμάτων. Τα δημόσια έγγραφα, τέλος, μεταξύ των οποίων και τα πωλητήρια συμβόλαια μπορούν να προσβληθούν κατά το περιεχόμενο τους, δηλαδή, ως προς την περιεχόμενη σε αυτά σύμβαση πώλησης, ως εικονικά, αφού αυτό δεν αποτελεί ανταπόδειξη κατά του κύρους του περιεχομένου τους, αλλά προσβολή του κύρους της δήλωσης βούλησης των συμβαλλομένων μερών (οράτε ΑΠ 1988/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑΘ 1751/2013 ΕλλΔνη 2014 σ. 813). β. Η εναγομένη, με το δικόγραφο των προτάσεων της, υποστηρίζει ότι η πρώτη από τις ένδικες δικαιοπραξίες (πώληση) πάσχει ακυρότητας, επικαλούμενη ότι η μεταβίβαση της επιχείρησης και των ειδών που αναφέρονται στην αγωγή, έλαβε χώρα σε εκείνη, όχι λόγω πώλησης η οποία δεν έγινε στα σοβαρά, παρά μόνο κατά φαινόμενο, παρά λόγω - της καλυπτόμενης από την εικονική αυτή δικαιοπραξία - δωρεάς, μεταβίβαση η οποία έλαβε χώρα, κατά τον τρόπο αυτό, για φορολογικούς λόγους, ήτοι προς αποφυγή καταβολής του φόρου μεταβίβασης, πράγμα που η εναγομένη αναφέρει ότι επιτεύχθηκε και λόγω της συνταξιοδότησης του ενάγοντος, όπως στις προτάσεις της προβάλλει, ενώ και μετά το

γεγονός της μεταβίβασης αυτής, ο ενάγων συνέχισε να ασκεί, εν τοις πράγμασι, την εμπορική δραστηριότητα της επιχείρησης αυτής, ενεργώντας ως υποκρυπτόμενος έμπορος, με παρένθετο πρόσωπο την εναγομένη, ενώ της εικονικότητας της σύμβασης αυτής είχαν πλήρη επίγνωση οι διάδικοι. Συναφώς, ως προς την καλυπτόμενη δικαιοπραξία της δωρεάς, υποστηρίζει ότι είναι καθ' όλα έγκυρη, στο βαθμό που, μολονότι δεν συντάχθηκε συμβολαιογραφικό έγγραφο, έλαβε εκ των υστέρων, παράδοση από τον ενάγοντα στην εναγομένη, ορισμένων εμπορευμάτων, με αποτέλεσμα, ειδικά, ως προς αυτά, η δωρεά αυτή να είναι ισχυρή, παράγουσα έννομες συνέπειες. Με το παραπάνω σκεπτικό και εφόσον, κατά την εναγομένη, θα πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση εικονικότητας, ως προς την σύμβαση αυτή πώλησης, η ίδια υποστηρίζει ότι η αγωγή είναι, ως προς το σχετικό αγωγικό κονδύλιο, απορριπτέα. Επικουρικά και για την περίπτωση που το Δικαστήριο δεχθεί ότι καταρτίστηκε έγκυρη, μεταξύ των διαδίκων, σύμβαση πώλησης, με πίστωση του τιμήματος αόριστης διάρκειας, ότι, η απορρέουσα από αυτή αξίωση, έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή που η διάταξη του άρθρου 250 αρ. 1 ΑΚ καθιερώνει για τις αξιώσεις των εμπόρων, βιομηχάνων, χειροτεχνών για τα εμπορεύματα τα οποία αυτοί χορήγησαν, για την εκτέλεση εργασιών και για την επιμέλεια υποθέσεων άλλων και για τις δαπάνες που έκαναν. Ειδικότερα, στο πλαίσιο του ίδιου ισχυρισμού, προβάλλεται ότι, εφόσον, από την έκδοση του ένδικου τιμολογίου (22.3.2011), μέχρι την επίδοση της υπό κρίση αγωγής (24.5.2017), διήλθε χρονικό διάστημα μείζον της πενταετίας, η ένδικη αξίωση, απορρέουσα από το συγκεκριμένο τιμολόγιο, έχει υποκύψει στην ανωτέρω παραγραφή, ισχυρισμός που κρίνεται νόμω βάσιμος και ερευνητέος και επί της ουσίας. Περαιτέρω, ως προς τα ποσά τα οποία ο ενάγων αξιώνει υπό μορφή δανείου, η εναγομένη υποστηρίζει ουδέποτε συνήφθη, μεταξύ των διαδίκων, κάποια σύμβαση δανείου, αλλά, αντίθετα και κατά πρώτον, ως προς το ποσό των 38.169,31 ευρώ το οποίο αναφέρει ότι δόθηκε, με διαδοχικές καταβολές, για την κάλυψη φορολογικής υποχρέωσης (καταβολή ΦΠΑ) της επιχείρησης αυτής της οποίας τυπικά μόνο υπεύθυνη ήταν η εναγομένη, ότι το ποσό αυτό, στο βαθμό που ο ενάγων, μετά και την μεταβίβαση της επιχείρησης, η οποία έλαβε χώρα το Μάρτιο του 2011, συνέχισε να ασκεί τον πλήρη επ' αυτής έλεγχο (εισπράξεις, πληρωμές, παραγγελίες κλπ.), δόθηκε προς κάλυψη των υποχρεώσεων αυτών της επιχείρησης αυτής της οποίας η εναγομένη δεν είχε αποκτήσει τον έλεγχο, δηλαδή ότι το ποσό αυτό, πρακτικά, δόθηκε επ' ωφελεία του ίδιου του ενάγοντος. Επίσης, ως προς τα λοιπά ποσά

που αξιώνονται, υπό μορφή δανείου, η εναγομένη υποστηρίζει ότι αυτά δόθηκαν για την κάλυψη επιταγών της επιχείρησης αυτής η οποία, ωστόσο, κατά τους ισχυρισμούς της εναγομένης και, παρά την τύποις μεταβίβασή της προς εκείνη, τελούσε υπό τον πλήρη έλεγχο του ενάγοντος - πατέρα της, ο οποίος, εφόσον εισέπραττε τα κέρδη της, αναπόφευκτα κάλυπτε και τις προς τρίτους υποχρεώσεις της. Ως εκ τούτου, το σχετικό κονδύλιο ύψους [154.777,96 (το ποσό των αναφερόμενων στην αγωγή δανείων, για το κονδύλιο αυτό) - 136.005,36 (το ποσό των απαιτήσεών της που, κατά τον ενάγοντα, εκχώρησε η εναγομένη σε εκείνον)=] 18.772,60 ευρώ, είναι, κατά την εναγομένη απορριπτέο. Τέλος, ως προς το αξιούμενο κονδύλιο των 35.000,00 ευρώ, η εναγομένη αναφέρει ότι το ποσό αυτό της καταβλήθηκε, από τον ενάγοντα πατέρα της, κατόπιν πιέσεων δικών της και του συζύγου της, για παράδοση, ουσιαστικά, του ελέγχου της επιχείρησης, και ότι η καταβολή του ποσού αυτού έλαβε χώρα, από τον ενάγοντα στην εναγομένη, προς εξόφληση της προκαταβολής που η επιχείρηση όφειλε στους προμηθευτές της επιχείρησης, ενώ, κατά την εναγομένη, ο ενάγων θα έπρεπε να είχε αποδώσει στην εναγομένη όλα τα διαθέσιμα χρήματα της επιχείρησης αυτής. Οι αμέσως ανωτέρω διαληφθέντες αυτοί ισχυρισμοί συνιστούν αιτιολογημένη άρνηση της αγωγής.

Δ. Από την εκτίμηση του συνόλου των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, προς άμεση ή έμμεση (διά τεκμηρίων απόδειξη), την υπ' αριθμ. 30.582/30.5.2017 ένορκη βεβαίωση του ... του ..., που λήφθηκε ενώπιον της συμβολαιογράφου Αίγινας Μαρίας Νικηφοράκη - Βαγενά πριν την λήψη της οποίας κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα η εναγομένη για να παραστεί, κατά τη λήψη της, με το επιδοθέν στην ίδια δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής, στο κείμενο της οποίας γίνεται λόγος για την λήψη της συγκεκριμένης ένορκης βεβαίωσης, δικόγραφο το οποίο όπως και ανωτέρω υπό στοιχείο Α. της παρούσης αναφέρεται, επιδόθηκε στην εναγομένη την 24.5.2017, την οποία το Δικαστήριο υποχρεούται να λάβει υπόψη, εφόσον, κατά την υιοθετούμενη, ως ορθότερη από το παρόν Δικαστήριο, γνώμη, δεν προκαλείται ακυρότητα από το γεγονός ότι, στο δικόγραφο με το οποίο έλαβε χώρα η κλήτευση αυτή, αναφέρεται ότι ο ενάγων προτίθεται να εξετάσει τον παραπάνω μάρτυρα την 30.5.2017, την 20.6.2017 και την 19.9.2017 και ώρες 11:30 και 13:30 (οράτε σχετικά ΑΠ 771/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, 36/2006 ΕλλΔνη 2006 σ. 1012, ΕφΠατρών 71/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑΘ 484/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, αντίθετα ΑΠ 1321/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΑΘ 549/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), την υπ' αριθμ.

432/25.9.2017 ένορκη βεβαίωση του ... του ..., που λήφθηκε ενώπιον του συμβολαιογράφου Πειραιά Βασιλείου Χρήστου Μπούτου και την υπ' αριθμ. 12.640/22.9.2017 ένορκη βεβαίωση του ... του ... πριν την λήψη των οποίων κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα ο ενάγων για να παραστεί, κατά τη λήψη της, όπως τούτο προκύπτει με βάση την υπ' αριθμ. 10550Δ/19.9.2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Νικολίτσας Πανουτσακοπούλου, καθώς επίσης και τις ομολογίες των διαδίκων που κατωτέρω εκτίθενται, αποδεικνύονται τα κάτωθι (σημειώνεται ότι η μνεία παρακάτω ορισμένων εγγράφων είναι ενδεικτική, εφόσον ουδενός εγγράφου νόμιμα και με επίκληση προσκομιζομένου η συνεκτίμηση δεν παραλείφθηκε): ο ενάγων, γεννηθείς το 1946, διατηρούσε στο παρελθόν, από το έτος 1983, στην νήσο Αίγινα, ατομική επιχείρηση, με αντικείμενο την πώληση (χονδρική και λιανική) φιστικιών Αίγινας, ενώ η εναγομένη, γεννηθείσα το έτος 1975, είναι θυγατέρα του ενάγοντος. Το έτος 1999 η εναγομένη γνωρίστηκε με τον νυν σύζυγο της, ενώ δύο έτη αργότερα συνήψαν σχέση. Το έτος 2002, το ζεύγος, αποφάσισε να εγκατασταθεί μόνιμα στο Ηνωμένο Βασίλειο και συγκεκριμένα στα νησιά Σέτλαντ της Σκωτίας, προκειμένου να εργαστούν εκεί ως ιχθυολόγοι, εφόσον είχαν προσκληθεί, ενόψει του ότι η εναγομένη είχε τελειώσει τις σπουδές της, με υποτροφία, ως ιχθυολόγος και είχε ήδη αποκτήσει επαγγελματική εμπειρία στο αντικείμενο. Έτσι, το ζεύγος αναχώρησε, από την Ελλάδα το Φεβρουάριο του 2003. Το ζεύγος, με βάση όσα κατέθεσε ο σύζυγος της εναγομένης, αποσκοπούσε στην προοπτική της μόνιμης εγκατάστασής του στο Ηνωμένο Βασίλειο, αιτία για την οποία αγόρασε σπίτι εκεί το έτος 2004. Κατόπιν, από το έτος 2007, ο ενάγων άρχισε να διατυπώνει τις σκέψεις του περί απόσυρσής του από την επιχείρησή του αυτή, έχοντας υπερβεί το εξηκοστό έτος της ηλικίας του, πλησιάζοντας το ηλικιακό όριο της συνταξιοδότησης και θέλοντας να αναλάβει τα ηνία της επιχείρησης η εναγομένη με τον σύζυγο της και, συγκεκριμένα, το κομμάτι της χονδρικής πώλησης και ζήτησε από το ζεύγος να επιστρέψει στην Ελλάδα, προκειμένου να υλοποιηθεί η ανωτέρω επιθυμία του. Ειδικότερα, του ανέφερε ότι, για ένα ικανό χρονικό διάστημα, θα απασχολούταν στην επιχείρηση αυτή το ζεύγος, προκειμένου να εκπαιδευτούν η εναγομένη με τον σύζυγο της πάνω στο αντικείμενο της δραστηριότητας της επιχείρησης και, στη συνέχεια, ο ενάγων θα μεταβίβαζε την επιχείρηση αυτή χωρίς αντάλλαγμα στην εναγομένη - θυγατέρα του. Έτσι, η εναγομένη με τον σύζυγο της μετέβησαν στην Ελλάδα, σε πρώτη φάση το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2008, ώστε

να βοηθήσουν τον ενάγοντα - πατέρα της, ενώ, λίγους μήνες αργότερα, το Φεβρουάριο του 2009, η εναγομένη ούσα σε προχωρημένη εγκυμοσύνη, μετέβη στην Αίγινα με τον σύζυγο της όπου και, έκτοτε, εγκαταστάθηκαν οριστικά. Έτσι, σε πρώτη φάση, μόνος ο σύζυγος της εναγομένης και σταδιακά, μετά την γέννηση του παιδιού τους και εκείνη, λιγότερο βέβαια από εκείνον, άρχισαν να απασχολούνται στην επιχείρηση αυτή, πλην όμως ο ενάγων εξακολουθούσε να έχει τον ουσιαστικό έλεγχο της (παραγγελίες, προμηθευτές, έκδοση τιμολογίων και επιταγών και έλεγχο των εισπράξεων και πληρωμών), διαβεβαιώνοντας, παράλληλα, το ζεύγος ότι, με την συμπλήρωση των συντάξιμων χρόνων του θα προέβαινε στην μεταβίβαση της επιχείρησης στην εναγομένη. Έτσι, την 22.3.2011 εξέδωσε το υπ' αριθμόν 1.814/22.3.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής. Με βάση το ανωτέρω φορολογικό στοιχείο, ο ενάγων φαίνεται ότι έχει μεταβιβάσει προς την εναγομένη εμπορεύματα της επιχείρησής του αυτής, μηχανήματά της, ένα ψυγείο επαγγελματικό, καθώς επίσης και ένα επαγγελματικό, ιδιωτικής χρήσης, φορτηγό αυτοκίνητο εργοστασίου κατασκευής Mercedes Benz, τύπου Vito. Αντίθετα, καμία μνεία δεν γίνεται ως προς τον χώρο των εγκαταστάσεων, ενώ δεν προκύπτει, επίσης, αν αυτός είναι μισθωμένος. Ωσαύτως, στο ανωτέρω φορολογικό στοιχείο, αναγράφεται ότι η μεταβίβαση αυτή λαμβάνει χώρα λόγω συνταξιοδότησης, ενώ, αναφορικά με τον τρόπο εξόφλησης του τιμήματος, ότι αυτό έχει πιστωθεί, χωρίς την αναγραφή κάποιου συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος αποπληρωμής του. Ωστόσο, η σύμβαση αυτή πώλησης των ανωτέρω ειδών δεν έλαβε χώρα στα σοβαρά παρά μόνο κατά φαινόμενο. Στο πόρισμα αυτό καταλήγει το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη, κατά κύριο λόγο, το γεγονός ότι με βάση το άρθρο 13 § 1 Ν. 2238/1994, όπως η διάταξη αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, όριζε ότι «Αν μεταβιβασθεί από επαχθή αιτία ατομική επιχείρηση ή μερίδιο ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας, από γονέα προς τα τέκνα του ή από σύζυγο σε σύζυγο, λόγω συνταξιοδότησης του μεταβιβάζοντος, ο συντελεστής φορολογίας της περίπτωσης αυτής μειώνεται από 20% σε 10%, για μεταβιβάσεις που γίνονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2000. Μεταβιβάσεις που γίνονται μετά το χρόνο αυτόν δεν υπόκεινται σε φόρο υπεραξίας.». Η διάταξη αυτή, δεν έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα. Έτσι, ο ενάγων απέφυγε να φορολογηθεί με συντελεστή 20% που ορίζει η διάταξη του άρθρου 13 § Ια Ν. 2238/1994, ενώ, εν τέλει, επιβαρύνθηκε μόνο με το φόρο χαρτοσήμου 2,4%. Σημειώνεται δε ότι, την ίδια εκείνη ημέρα που συντάχθηκε το παραπάνω τιμολόγιο, η εναγομένη έκαμε έναρξη επιχείρησης με αντικείμενο χονδρικό εμπόριο ξηρών

καρπών, καβουρδισμένων αράπικων φιστικιών, αλατισμένων ή με άλλο τρόπο συντηρημένων. Στο πόρισμα περί εικονικότητας της ανωτέρω μεταβίβασης εξ επαχθούς αιτίας, συνηγορεί, εκτός από το γεγονός της, κατ' αυτόν τον τρόπο, ευνοϊκότερης φορολόγησης του ενάγοντος, με πολύ μικρότερο συντελεστή, ότι κανένα ποσό δεν δόθηκε έναντι της απορρέουσας βάσει του τιμολογίου αυτού, κατά το χρόνο της μεταβίβασης εκείνης υποχρέωσης της εναγομένης. Αντίθετα, ο ενάγων, εγγράφως, τουλάχιστον, το πρώτον, όχλησε την εναγομένη, για την καταβολή του τιμήματος αυτού, δύο χρόνια αργότερα (Απρίλιο 2013), με βάση εξώδικη δήλωση που της απέστειλε, χωρίς, ωστόσο, να ζητεί, με την εξώδικη αυτή και κάποιο άλλο από τα με την αγωγή αξιούμενα κονδύλια. Της εικονικότητας αυτής είναι, περισσότερο από ξεκάθαρο, ότι τελούσαν σε γνώση αμφοτέρωτεροι οι στη σύμβαση αυτή εμπλεκόμενοι και νυν διάδικοι, λόγω και της στενής μεταξύ τους στενής συγγενείας, ενόψει και του γεγονότος ότι οι μεταξύ των διαδίκων σχέσεις δεν είχαν τότε διαρραγεί, αλλά και του αμοιβαίου από την μεταβίβαση αυτή απορρέοντος συμφέροντος, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι, την ίδια ακριβώς ημέρα, η εναγομένη έκανε έναρξη επαγγέλματος, όπως παραπάνω εκτέθηκε. Σύστοιχα με τα παραπάνω, προκύπτει ότι το συγκεκριμένο τιμολόγιο ήταν εικονικό, εφόσον αφορούσε σε συναλλαγή (μεταξύ των διαδίκων πώληση) η οποία ουδέποτε πραγματοποιήθηκε ως τέτοια. Έτσι, λοιπόν, η σύμβαση αυτή, λόγω της εικονικότητάς της, κατέστη εξ αρχής άκυρη, χωρίς να παράγει έννομες συνέπειες (138 § 1 και 180 ΑΚ). Αντίθετα, είναι εξίσου ξεκάθαρο ότι τα μέρη απέβλεψαν στην καλυπτόμενη, από την άκυρη αυτή σύμβαση, δωρεά της επιχείρησης αυτής από τον ενάγοντα στην εναγομένη της οποίας τα ουσιώδη στοιχεία προκύπτουν εντεύθεν κατ' άρθρο 496 ΑΚ, ήτοι παροχή των στοιχείων της επιχείρησης από τον ενάγοντα στην εναγομένη, χωρίς, κατά την πραγματική συμφωνία και βούληση των μερών, αντάλλαγμα και είναι άλλο, βέβαια, το ζήτημα της αρχικής ακυρότητας της σύμβασης αυτής στο βαθμό που δεν συντάχθηκε συμβολαιογραφικό έγγραφο όπως απαιτεί ο νόμος για το κύρος της (ΑΚ 159 § 1 και 498 εδ. α') η οποία ισχυροποιήθηκε με την εκ των υστέρων παράδοση των αντικειμένων της επιχείρησης στην εναγομένη. Στο σημείο αυτό, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το Δικαστήριο δεν θεωρεί επαρκώς αξιόπιστη για την αντίκρουση των ανωτέρω, την κατάθεση του ενόρκως βεβαιούντος για λογαριασμό του ενάγοντος, στο βαθμό που το πρόσωπο αυτό, δεν είχε άμεση αντίληψη των τεκταινομένων, αλλά όπως ο ίδιος ανέφερε, στο κείμενο της υπ' αριθμ. 3Θ.582/30.5.2017 ένορκης βεβαίωσης του, ο ενάγων του έχει εμπιστευθεί τα όσα

κατέθεσε, σε ανύποπτο, χρόνο τον οποίο ο ίδιος, πάντως, δεν προσδιορίζει ούτε επεξηγεί με κάποιο τρόπο. Με βάση τα ανωτέρω, το κονδύλιο που ζητείται με το δικόγραφο της αγωγής, βάσει της ανωτέρω σύμβασης και του τιμολογίου που συντάχθηκε σχετικά, ύψους 118.287,00 ευρώ είναι απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο της σχετικής ένστασης της εναγομένης γενομένης δεκτής ως ουσία βάσιμης. Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι, παρά το γεγονός της, κατά τον παραπάνω τρόπο, μεταβίβασης της ατομικής επιχείρησης, από τον ενάγοντα στην εναγομένη, ο ενάγων συνέχισε να ασκεί την πλήρη εποπτεία και έλεγχο επί της επιχείρησης αυτής, όπως ακριβώς και πριν και μάλιστα για ικανό χρονικό διάστημα (περίπου 18 μήνες), όπως θα εκτεθεί κατωτέρω. Στο πόρισμα αυτό καταλήγει το Δικαστήριο με βάση, κατά πρώτον, το γεγονός ότι το ανωτέρω επαγγελματικό όχημα μεταβιβάστηκε από τον ενάγοντα στην εναγομένη δύο έτη αργότερα, με βάση το από 12.4.2012 μεταβιβαστικό του οχήματος έγγραφο. Περαιτέρω και κατά δεύτερον, με βάση την κίνηση των τραπεζικών λογαριασμών, τις βεβαιώσεις που έχουν συγγράψει οι πελάτες της επιχείρησης και τα αντίστοιχα τιμολόγια που εκδόθηκαν, από τον χρόνο έκδοσης του ανωτέρω τιμολογίου μέχρι και τον μήνα Αύγουστο του 2012, οπότε και πράγματι της επιχείρησης αυτής τα ηνία τα ανέλαβαν η εναγομένη με τον σύζυγο της, αποδεικνύεται ότι, τον πλήρη έλεγχο της επιχείρησης εξακολούθησε να τον έχει ο ενάγων, μολονότι, τα τιμολόγια αυτά εκδίδονταν στο όνομα της ατομικής επιχείρησης της εναγομένης, στο βαθμό που αυτά συμπληρώνονταν από τον ενάγοντα και τα ποσά των τιμολογίων κατατίθεντο, από τους πελάτες της επιχείρησης σε τραπεζικούς λογαριασμούς τους οποίους διαχειριζόταν, κατά κύριο λόγο, ο ενάγων ο οποίος συνέχιζε να κάνει και τις συνεννοήσεις με τους προμηθευτές και τους πελάτες της επιχείρησης. Ειδικότερα, ο ενάγων, προς τούτο, χρησιμοποιούσε τον υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμό της τράπεζας Alpha Bank τον οποίο η εναγομένη δεν έκαμνε χρήση, όπως τούτο προκύπτει, με βάση το από 26.5.2017 έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας, όταν η εναγομένη, το πρώτον, την ημέρα εκείνη, μετά την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, έσπευσε και έδωσε δείγμα υπογραφής της στην τράπεζα εκείνη. Επίσης, διατηρεί, κατ' αποκλειστικότητα, τον υπ' αριθμ. 5124031458390 λογαριασμό στην Τράπεζα Πειραιώς. Στον λογαριασμό αυτό κατατέθηκε, με βάση την από 04.8.2017 βεβαίωση της Μαρίας Αϊβατίδου (πελάτη της επιχείρησης) και την από 01.3.2012 απόδειξη κατάθεσης της Τράπεζας Πειραιώς, ποσό 3.000,00 ευρώ. Επίσης, η ανωτέρω πελάτης της επιχείρησης, στην βεβαίωση της αυτή, η οποία, όπως και οι επόμενες άλλων

πελατών της επιχείρησης, κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου, δεν συντάχθηκαν προκειμένου να προσκομιστούν αποκλειστικά στην παρούσα δίκη, αναφέρει ότι κατέθεσε στον ίδιο τραπεζικό λογαριασμό το ποσό των 2.500,00 ευρώ την 11.01.2012 και το ποσό των 2.000,00 ευρώ την 23.4.2012. Αντίστοιχα, με βάση την από 24.8.2017 βεβαίωση του (επίσης πελάτη της επιχείρησης), καθώς και τις επισυναπτόμενες στην ως άνω βεβαίωση αποδείξεις κατάθεσης της Τράπεζας Πειραιώς, κατατέθηκαν, από τον πελάτη αυτόν, τα κάτωθι ποσά στον λογαριασμό αυτόν (με βάση την από απόδειξη κατάθεσης ποσού 678,00 ευρώ, την από 01.11.2011 απόδειξη ποσού 1.672,40 ευρώ, την από 17.11.2011 απόδειξη κατάθεσης ποσού 2.034,00 ευρώ, την από 06.12.2011 απόδειξη κατάθεσης ποσού 1.356,00 ευρώ και την από 09.02.2012 απόδειξη κατάθεσης ποσού 2.034,00 ευρώ). Επίσης, σύμφωνα με την από 18.8.2017 βεβαίωση του (επίσης πελάτη της επιχείρησης) και τα αντίστοιχα τιμολόγια, κατατέθηκαν το ποσό των 1.000,00 ευρώ την 19.5.2011, το ποσό των 695,00 ευρώ, την 11.8.2012, για το υπ' αριθμ. 19/19.5.2011 δελτίο αποστολής - τιμολόγια της ατομικής της εναγομένης, το ποσό των 2.373,00 ευρώ την 04.01.2012 για το υπ' αριθμ. 53/26.9.2011 και το ποσό των 2.305,00 ευρώ την 10.4.2012 για το υπ' αριθμ. 121/10.01.2012 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο. Επίσης, με βάση την από 03.8.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΠΑΤΑΙΡΙΤΣΑΣ ΑΓΓΕΑΟΣ-ΠΑΤΑΙΡΙΤΣΑ ΙΩΑΝΝΑ ΟΕ» (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 67/25.10.2011, 85/02.12.2011, 133/26.01.2012, 167/08.3.2012 και 189/24.4.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ως άνω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε, στον παραπάνω αυτόν λογαριασμό, την 07.11.2011 το ποσό των 1.898,40 ευρώ, την 27.12.2011 το ποσό των 4.113,20 ευρώ, την 28.02.2012 το ποσό των 949,20 ευρώ, την 11.4.2012 το ποσό των 1.356,00 ευρώ και την 28.5.2012 το ποσό των 1.695,00 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 04.8.2017 βεβαίωση της Ευφημίας Μπακιρτζόγλου (επίσης πελάτη της επιχείρησης), τα δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ως άνω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκαν, στον παραπάνω αυτόν λογαριασμό, την 06.12.2011 το ποσό των 2.531,20 ευρώ, την 23.01.2012 το ποσό των 1.898,40 ευρώ και την 07.6.2012 το ποσό των 2.035,00 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 04.8.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «Σάββας

Κατεβαινίδης και Σία Ο.Ε.» (πελάτη της επιχείρησης), τα δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ως άνω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκαν, στον παραπάνω αυτόν λογαριασμό, την 10.4.2012 το ποσό των 1.000,00 ευρώ, την 03.5.2012 το ποσό των 1.000,00 ευρώ, την 05.6.2012 το ποσό των 610,40 ευρώ και την 06.8.2012 το ποσό των 500,00 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 04.8.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας «ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ & ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο.Ε.» (πελάτη της επιχείρησης), το υπ' αριθμ. 65/25.10.2011 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο της επιχείρησης που επισυνάπτεται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε, την ημερομηνία 03.01.2012, στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό το ποσό των 5.514,40 ευρώ. Επιπλέον, με βάση την από 04.8.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΠΑΣΣΑ Ο.Ε.» (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 61/25.10.2011, 77/11.11.2011, 99/19.12.2011 και 125/20.01.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς επίσης και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε, στον παραπάνω λογαριασμό, την το ποσό των 791,00 ευρώ, την 14.12.2011 το ποσό των 632,80 ευρώ, την 17.01.2012 το ποσό των 1.494,43 ευρώ και την 14.3.2012 το ποσό των 632,80 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 03.8.2017 βεβαίωση του Οδυσσέα Παταιρίτσα (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 66/25.10.2011, 84/02.12.2011, 132/26.01.2012, 165/08.3.2012 και 188/24.4.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκαν στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό την 07.11.2011 το ποσό των 1.898,40 ευρώ, την 27.12.2011 το ποσό των 4.113,40 ευρώ, την 28.02.2012 το ποσό των 2.214,80 ευρώ, την 11.4.2012 το ποσό των 2.712,00 ευρώ και την 28.5.2012 το ποσό των 3.390,00 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 02.8.2017 βεβαίωση του Νικολάου Καφατζή (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 1/05.4.2011, 51/26.9.2011 και 88/12.12.2011 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού

της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκαν στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό την 30.5.2011 το ποσό των 1.582,00 ευρώ, την 07.12.2011 το ποσό των 2.192,20 ευρώ και την 29.3.2012 το ποσό των 2.339,10 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 10.8.2017 βεβαίωση του Ιωάννη Μπαλατσούρα (πελάτη της επιχείρησης) τα υπ' αριθμ. 6/13.4.2011, 78/15.11.2011 και 146/13.02.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ως άνω βεβαίωση και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκαν στον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό, την 13.02.2012 το ποσό των 2.847,60 ευρώ, την 10.4.2012 το ποσό των 949,20 ευρώ και την 03.11.2011 το ποσό των 650,88 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 05.8.2017 βεβαίωση του Αχιλλέα Χαραλαμπίδη (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 2/05.4.2011 και 9/19.4.2011 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς και την υπ' αριθμ. 9/1L 10.2011 απόδειξη πληρωμής της επιχείρησης ποσού 7.541,44 ευρώ καταβλήθηκε εις χείρας του ενάγοντος το ποσό των 7.541,00 ευρώ, με βάση την απόδειξη που έχει συντάξει και υπογράψει ιδιοχείρως ο ενάγων, με τα στοιχεία όμως της εναγομένης θυγατέρας του. Επίσης, με βάση την από 28.7.2017 βεβαίωση του Μηνά Καλουδάκη (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 7/13.4.2011, 11/28.4.2011, 16/08.5.2011, 22/02.6.2011, 31/11.7.2011, 35/28.7.2011, 41/23.8.2011, 80/15.11.2011, 137/02.02.2012 και 180/12.4.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της ατομικής επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, το απόσπασμα την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε στον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό την 23.5.2012, ενώ, με βάση το από 28.12.2011 ένταλμα πληρωμής του ίδιου πελάτη καταβλήθηκε, με μεταβίβαση των αναφερόμενων στο ένταλμα αυτό επιταγών, το ποσό των 10.209,80 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 03.9.2017 δήλωση του Ιωάννη Βιδάκη (πελάτη της επιχείρησης) τα υπ' αριθμ. 33/20.7.2011, 36/10.8.2011, 47/15.9.2011, 57/10.10.2011, 105/21.12.2011, 141/13.02.2012, 161/08.3.2012, 171/02.4.2012 και 186/21.4.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης που επισυνάπτονται στην ως άνω δήλωση, τα ποσά των τιμολογίων αυτών εξοφλήθηκαν είτε με παράδοση επιταγών στον ενάγοντα από τον Ιούλιο του 2011 μέχρι και το 2015, είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό που υποδείχθηκε επίσης από τον ενάγοντα. Επίσης, με βάση την από 02.8.2017 βεβαίωση της ανώνυμης εταιρείας «ΚΑΡΠΙΟΣ Α.Β.Ε.Ε.» (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 62/25.10.2011, 106/21.12.2011, 129/26.01.2012 και

135/02.02.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια της επιχείρησης, που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε την 06.12.2011 το ποσό των 9.492,00 ευρώ, αναφορικά με το πρώτο τιμολόγιο, ενώ τα λοιπά ποσά που αφορούσαν στα λοιπά καταβλήθηκαν με παράδοση επιταγών εις χείρας του ενάγοντος. Επίσης, με βάση την από 19.9.2017 βεβαίωση του Γεωργίου Αηδονόπουλου (πελάτη της επιχείρησης) τα υπ' αριθμ. 49/19.9.2011, 59/10.10.2011, 76/04.11.2011, 122/10.01.2012, 140/03.02.2012, 142/13.02.2012 και 162/08.3.2012 δελτία αποστολής - τιμολόγια που επισυνάπτονται στην ανωτέρω βεβαίωση, καθώς και το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, καταβλήθηκε την 11.11.2011, το ποσό των 2.500,00 ευρώ, την 05.3.2012 το ποσό των 4.000,00 ευρώ, την 20.8.2012 το ποσό των 2.000,00 ευρώ και την 02.10.2012 το ποσό των 2.000,00 ευρώ. Επίσης, με βάση την από 10.8.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας «ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤ. & ΣΙΑ Ο.Ε.» (πελάτη της επιχείρησης), τα υπ' αριθμ. 91/12.12.2011, 169/14.3.2012, 172/02.4.2012, 182/12.4.2012, 195/08.5.2012 210/04.7.2012 τιμολόγια, και τις υπ' αριθμ. 17/10.01.2012 και 31/04.7.2012 αποδείξεις πληρωμής που φέρονται εκδοθείσες από την εναγομένη, συντάχθηκαν όμως από τον ενάγοντα, ενώ, για την εξόφληση των ίδιων τιμολογίων, κατατέθηκε, με βάση το απόσπασμα από την κίνηση του ανωτέρω υπ' αριθμ. 161002101104623 λογαριασμού της τράπεζας Alpha Bank, στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος, την 06.7.2012, το ποσό των 3.796,80 ευρώ και την 20.01.2012 το ποσό των 5.347,60 ευρώ. Περαιτέρω, με βάση την από 12.9.2017 βεβαίωση του Στέφανου Αγγελάκη (πελάτη της επιχείρησης), καθώς και τα υπ' αριθμ. 86/02.12.2011, 112/22.12.2011 και 115/28.12.2011 δελτία αποστολής - τιμολόγια που επισυνάπτονται στην ως άνω βεβαίωση το ποσό των 40.867,58 ευρώ που αντιστοιχεί σε αυτά, εξοφλήθηκε με παράδοση επιταγών εις χείρας του ενάγοντος, είτε με κατάθεση εμβάσματος σε τραπεζικό λογαριασμό. Περαιτέρω, η εναγομένη προσκομίζει με επίκληση και άλλα τιμολόγια, χωρίς βεβαιώσεις των πελατών - οφειλετών της επιχείρησης, τα οποία έχουν, στο σύνολο τους συνταχθεί από τον ενάγοντα και έχουν εξοφληθεί με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος και όχι της εναγομένης. Έτσι, το υπ' αριθμ. 64/15.10.2011 τιμολόγιο ~ δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «... ΑΒΕΕ» ποσού 325,44 ευρώ, με κατάθεση στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό που

ο ενάγων διατηρεί στην τράπεζα Alpha Bank, το υπ' αριθμ. 127/20.01.2012 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς την, ποσού 158,20 ευρώ, με κατάθεση στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό που ο ενάγων διατηρεί στην τράπεζα Alpha Bank, το υπ' αριθμ. 144/12.02.2012 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς το, ποσού 305,20 ευρώ, με κατάθεση στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό που ο ενάγων διατηρεί στην τράπεζα Alpha Bank, το υπ' αριθμ. 75/03.11.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς τον Γεώργιο Καραγιαλίδη, ποσού 1.932,30 ευρώ, με διαδοχικές καταβολές μέσω κατάθεσης στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό που ο ενάγων διατηρεί στην τράπεζα Alpha Bank, το υπ' αριθμ. 114/28.12.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς την ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ ΟΕ», ποσού 610,20 ευρώ, με κατάθεση στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό που ο ενάγων διατηρεί στην τράπεζα Alpha Bank. Επίσης προσκομίζονται τα υπ' αριθμ. 52/26.9.2011, 63/25.10.2011 και 113/12.12.2011 τιμολόγια - δελτία αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς την ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «ΑΦΟΙ ΦΑΝΑΡΙΩΤΗ ΟΕ» τα οποία συντάχθηκαν από τον ενάγοντα στο όνομα βέβαια της επιχείρησης της οποίας τύποις κύριος και εκμεταλλευόμενος ήταν η εναγομένη και τα οποία εξοφλήθηκαν με διαδοχικές καταθέσεις μετρητών στον παραπάνω λογαριασμό του ενάγοντος στην τράπεζα Alpha Bank την 13.10.2011, 23.12.2011 και την 29.12.2011. Επίσης, προσκομίζονται τα υπ' αριθμ. 72/13.10.2011 και 120/10.01.2012 τιμολόγια - δελτία αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς τον Κωνσταντίνο Παπαδόπουλο τα οποία συντάχθηκαν από τον ενάγοντα στο όνομα βέβαια της επιχείρησης της οποίας τύποις κύριος και εκμεταλλευόμενος ήταν η εναγομένη και τα οποία εξοφλήθηκαν με διαδοχικές καταθέσεις μετρητών στον παραπάνω λογαριασμό του ενάγοντος στην τράπεζα Alpha Bank την 26.01.2012 και την 11.9.2012. Επίσης, προσκομίζεται το υπ' αριθμ. 17/10.5.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς τον Στέφανο Μανωλάκο το οποίο συντάχθηκε από τον ενάγοντα στο όνομα βέβαια της επιχείρησης της οποίας τύποις κύριος και εκμεταλλευόμενος ήταν η εναγομένη και το οποίο εξοφλήθηκε με διαδοχικές καταθέσεις μετρητών στον παραπάνω λογαριασμό του ενάγοντος στην τράπεζα Alpha Bank την 30.12.2011 και την 06.02.2012. Επίσης, προσκομίζονται τα υπ' αριθμ. 13/04.5.2011, 40/23.8.2011, 102/19.12.2011, 155/01.3.2012 τιμολόγια - δελτία αποστολής έκδοσης της επιχείρησης προς την Αικατερίνη Κατσούρα τα οποία

συντάχθηκαν από τον ενάγοντα στο όνομα βέβαια της επιχείρησης της οποίας τύποις κύριος και εκμεταλλεούμενος ήταν η εναγομένη και τα οποία εξοφλήθηκαν με διαδοχικές καταθέσεις μετρητών στον παραπάνω λογαριασμό του ενάγοντος στην τράπεζα Alpha Bank την 05.10.2011, την 01.11.2011, την 11.11.2011, την 14.12.2011, την 28.12.2011, την 24.02.2012, την 05.4.2012, την 12.4.2012, την 17.5.2012, την 04.7.2012, την 14.11.2012, την 22.11.2012, την 29.11.2012 την 18.12.2012, την 28.12.2013, την 10.01.2013, την 24.01.2013 την 04.02.2013 και την 08.02.2013. Περαιτέρω, προσκομίζεται η από 28.7.2017 βεβαίωση της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «ΧΑΩΡΑΚΗ ΑΦΟΙ ΚΑΙ ΣΙΑ ΟΕ» με βάση την οποία αναφέρεται ότι το υπ' αριθμ. 136/03.02.2012 τιμολόγιο ποσού 1.808,00 ευρώ η ανωτέρω εταιρεία το εξόφλησε με κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος στην τράπεζα Eurobank, με αριθμό 00260371300100063125. Επίσης, το υπ' αριθμ. 39/23.8.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής που εκδόθηκε προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΜΠΟΝΤΙΝΟ ΑΕΒΕ», ποσού 791,00 ευρώ εξοφλήθηκε με βάση την από 23.5.2011 απόδειξη πληρωμής την οποία έχει συντάξει και υπογράψει ο ενάγων, για λογαριασμό όμως της επιχείρησης της εναγομένης. Αντίστοιχα, προς την ίδια εταιρεία, εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 14/08.5.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής ποσού 734,50 ευρώ το οποίο εξοφλήθηκε την 09.5.2011 με βάση αντίστοιχη απόδειξη πληρωμής που έχει συντάξει και υπογράψει ο ενάγων. Επίσης, προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΩΣΤΗΣ ΑΕ», εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 103/19.12.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής ποσού 3.051,00 ευρώ το οποίο εξοφλήθηκε την 10.01.2011 με βάση αντίστοιχη απόδειξη πληρωμής που έχει συντάξει και υπογράψει ο ενάγων. Περαιτέρω, προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Δ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ», εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 104/20.12.2011 τιμολόγιο - δελτίο αποστολής ποσού 33.900,00 ευρώ το οποίο εξοφλήθηκε με δύο διαδοχικές καταβολές που έλαβαν χώρα την 20.12.2011 με βάση δύο αντίστοιχες αποδείξεις πληρωμής που έχει συντάξει και υπογράψει ο ενάγων. Η εναγομένη, επίσης, προσκομίζει τα υπ' αριθ. 4/05.4.2011 και 5/12.4.2011 τιμολόγια - δελτία αποστολής προς την ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «Δ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ ΟΕ», συνολικού ποσού 2.395,60 ευρώ, τα οποία εξοφλήθηκαν, με βάση σχετική απόδειξη που επίσης συνέταξε και υπέγραψε ο ενάγων την 11.7.2011. Προσκομίζεται, επίσης το υπ' αριθμ. 163/08.3.2012 δελτίο αποστολής προς την ετερόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «Ε. ΔΑΚΙΔΗΣ ΕΕ», ποσού 694,95 ευρώ το οποίο εξοφλήθηκε την

08.3.2012 με βάση σχετική απόδειξη που συντάξε και υπέγραψε ο ενάγων. Όλα, λοιπόν, τα παραπάνω έγγραφα πιστοποιούν ότι το οικονομικό σκέλος της επιχείρησης ουδόλως είχε ξεφύγει από τον έλεγχο του ενάγοντος, μέχρι και το χρονικό σημείο που πρέπει να τοποθετηθεί τον Αύγουστο με Σεπτέμβριο του 2012, οπότε, κατόπιν πιέσεων, ο ενάγων υποχώρησε και, έκτοτε τις τύχες της επιχείρησης ανέλαβαν η εναγομένη με τον σύζυγο της. Τα αυτά επιβεβαίωσε και ο πελάτης της επιχείρησης από την Θεσσαλονίκη, ο οποίος κατέθεσε ότι και μετά την συνταξιοδότηση του ενάγοντος, ο τελευταίος συνέχιζε να επικοινωνεί μαζί του για τα θέματα των παραγγελιών και την εκτέλεσή τους και την εξόφληση των επιταγών με τις οποίες πραγματοποιούταν η πληρωμή τους, μέχρι και τον Σεπτέμβριο του 2012, οπότε η εναγομένη τον ειδοποίησε ότι, εφεξής, ήταν η μόνη αρμόδια με την οποία θα έπρεπε να συνεννοείται σχετικά. Αντίστοιχη ειδοποίηση η εναγομένη απηύθυνε, με, αρκετά μεταγενέστερη - το έτος 2015 - συνταχθείσα και επιδοθείσα - εξώδικη πρόσκληση, προς τον πελάτη της επιχείρησης Περαιτέρω, σε ότι έχει να κάνει με το ποσό που ζητείται υπό μορφή δανείου (18.772,60 ευρώ) το οποίο είναι υπόλοιπο μεγαλύτερου ποσού (154.777,96 ευρώ), θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των ποσών που, κατά τον ενάγοντα, δόθηκαν υπό μορφή δανείου για την κάλυψη φορολογικών υποχρεώσεων της εναγομένης (ΦΠΑ) με κατάθεση σε κοινό των διαδίκων τραπεζικό λογαριασμό (38.169,31 ευρώ) και των ποσών που, κατά τον ενάγοντα, δόθηκαν, επίσης, υπό μορφή δανείου, χωρίς να αναφέρεται στην αγωγή κάποια συγκεκριμένη αιτία, με κατάθεση ή μεταφορά χρημάτων σε τραπεζικό λογαριασμό της εναγομένης (116.608,65 ευρώ). Έτσι, αναφορικά με το πρώτο από τα ανωτέρω ποσά, ο ενάγων μεταβίβασε, αναλυτικά, κατά κυριότητα, τα επί μέρους ποσά : 1) την 25.7.2011, το ποσό των 5.214,06 ευρώ, με χρέωση του υπ' αριθμ. 161002101104623 κοινού των διαδίκων λογαριασμού που τηρούν εκείνοι και η σύζυγος του ενάγοντος - μητέρα της εναγομένης και η έτερη θυγατέρα του ενάγοντος - αδελφή της εναγομένης στην τράπεζα Alpha Bank για την πληρωμή Φ.Π.Α. που βάρυνε την επιχείρηση της εναγομένης, 2) την 25.10.2011 κατέβαλε το ποσό των 3.794,25 ευρώ, με χρέωση του ανωτέρω τραπεζικού λογαριασμού για την πληρωμή Φ.Π.Α. που βάρυνε την επιχείρηση της εναγομένης, 3) την 26.01.2012 κατέβαλε το ποσό των 23.188,99 ευρώ, με χρέωση ανωτέρω τραπεζικού λογαριασμού για την πληρωμή Φ.Π.Α. που βάρυνε την επιχείρηση της εναγομένης, 4) την 26.4.2012 κατέβαλε το ποσό των 5.972,01 ευρώ με χρέωση του ανωτέρω τραπεζικού λογαριασμού, για την πληρωμή Φ.Π.Α. που

βάρυνε την επιχείρηση της εναγομένης. Σύνολο 38.169,31 ευρώ. Σύστοιχα, με τα ανωτέρω και λαμβανομένων υπόψη των χρονικών σημείων που έλαβαν χώρα οι ανωτέρω καταβολές, πριν την ανάληψη της διαχείρισης από την εναγομένη και τον σύζυγο της η οποία χρονικά πρέπει να τοποθετηθεί το χρονικό διάστημα Αυγούστου - Σεπτεμβρίου 2012, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι καταβολές αυτές εγένοντο μεν για την κάλυψη φορολογικών υποχρεώσεων που εβάρυναν την ατομική επιχείρηση της εναγομένης και, κατ' επέκταση, την ίδια, πλην όμως και με δεδομένο ότι, κατά πρώτον, εν τοις πράγμασι, ο ενάγων εξακολούθησε να έχει, μέχρι και το χρόνο που παραπάνω αναφέρθηκε, την διαχείριση της επιχείρησης και, κατά δεύτερον, εφόσον, μέχρι το χρονικό σημείο που παραπάνω αναφέρθηκε, η σύμβαση της δωρεάς της επιχείρησης, πάσχουσα από ακυρότητα, ένεκα της μη τήρησης εγγράφου τύπου, δεν είχε ακόμα ισχυροποιηθεί, εν τοις πράγμασι, ο ενάγων κάλυπτε δαπάνη της επιχείρησης που εξακολούθησε να εκμεταλλεύεται ο ίδιος στο ακέραιο, εισπράττοντας τα κέρδη της, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να γίνει λόγος για κατάρτιση σύμβασης δονείου του ενάγοντος προς την εναγομένη, αλλά στις μεταβιβάσεις αυτές των παραπάνω χρηματικών ποσών, προσήκει ο νομικός χαρακτηρισμός της σύμβασης της δωρεάς, σύμβαση η οποία είναι καθ' όλα έγκυρη, εφόσον έλαβε χώρα και η καταβολή των ποσών αυτών στην εναγομένη - θυγατέρα του, κατά τον τρόπο που παραπάνω αναφέρθηκε, ως προς την οποία ο ενάγων δεν ήθελε να έχει εμπλοκή με την φορολογική διοίκηση, με αποτέλεσμα το σχετικό κονδύλιο να είναι απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο. Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και αναφορικά με το ποσό των 116.608,65 ευρώ που, κατά τον ενάγοντα, καταβλήθηκε υπό μορφή δανείου στην εναγομένη. Ειδικότερα, α) την 07.10.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 2.000,00 ευρώ, με κατάθεση στον υπ' αριθμόν 161002002008329 λογαριασμό της στην τράπεζα Alpha Bank, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49101790 ισόποσης επιταγής η οποία πληρώθηκε την ίδια ημέρα, β) Την 04.11.2011 κατέβαλε το ποσό των 3.272,00 ευρώ με μεταφορά του ποσού, από τον υπ' αριθμόν 161002101104623 κοινό λογαριασμό των διαδίκων στην Alpha Bank στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49101804 ισόποσης επιταγής η οποία πληρώθηκε την ίδια ημέρα, γ) Την 28.11.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 6.000,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη τριών επιταγών, ήτοι της υπ' αριθμ. 49101805 (ποσού 3.798,60 ευρώ), της υπ' αριθμ. 49101783 (ποσού 1.025,80 ευρώ) και της υπ' αριθμ. 49101784

(ποσού 1.127,00), εκ των οποίων η πρώτη πληρώθηκε την ίδια ημέρα (28.11.2011) και οι λοιπές την επομένη, δ) Την 01.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 7.000,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 419011208 επιταγής (ποσού 7.001,48 ευρώ) η οποία πληρώθηκε την ίδια ημέρα, ε) Την 05.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 1.735,00 ευρώ με μεταφορά από τον υπ' αριθμόν 161002101104623 κοινό λογαριασμό των διαδίκων στην Alpha Bank στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49101792 (ποσού 1.733,98 ευρώ) που πληρώθηκε την 07.12.2011. στ) Την 15.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 4.955,00 ευρώ, με κατάθεση στον υπ' αριθμόν 161002002008329 λογαριασμό της στην τράπεζα Alpha Bank, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49101800 επιταγής (ποσού 4.954,00 ευρώ) η οποία πληρώθηκε την 16.12.2011. ζ) Την 19.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 1.300,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49101785 επιταγής η οποία πληρώθηκε την 20.12.2011. η) Την 28.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 6.000,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη δύο επιταγών, ήτοι της υπ' αριθμ. 49101802 επιταγής (ποσού 3.160,00 ευρώ) που πληρώθηκε την ίδια ημέρα και της υπ' αριθμ. 49101799 (ποσού 3.116,00 ευρώ) που πληρώθηκε την ίδια ημέρα, θ) Την 30.12.2011 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 12.800,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη τεσσάρων επιταγών, ήτοι της υπ' αριθμ. 49101781 (ποσού 3.430,68 ευρώ), της υπ' αριθμ. 49238948 επιταγής (ποσού 1.988,00 ευρώ) της υπ' αριθμ. 49011213 (ποσού 3.256,00 ευρώ) και την υπ' αριθμ. 49238942 (ποσού 1.000,00 ευρώ) οι οποίες πληρώθηκαν την 30.12.2011. ι) Την 02.01.2012 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 7.065,00 ευρώ με μεταφορά από τον υπ' αριθμόν 161002101104623 κοινό λογαριασμό των διαδίκων στην Alpha Bank στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη της υπ' αριθμ. 49011209 επιταγής (ποσού 7.066,45 ευρώ) η οποία πληρώθηκε την ίδια εκείνη ημέρα, ια) Την 10.01.2012 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 11.760,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη τριών επιταγών, συνολικού ποσού 11.755,75 ευρώ, ήτοι της υπ' αριθμ. 49447381 επιταγής ποσού 5.984,00 ευρώ που πληρώθηκε την 11.01.2012, την υπ' αριθμ. 49101803 επιταγή ποσού 2.953,75 ευρώ που πληρώθηκε την 11.01.2012

και την υπ' αριθμ. 49011211 επιταγή ποσού 2.818,00 ευρώ που πληρώθηκε την 13.01.2012. ιβ) Την 16.01.2012 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 10.720,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, προς κάλυψη δύο επιταγών συνολικού ποσού 10.720,00 ευρώ, ήτοι της υπ' αριθμ. 49447380 ποσού 5.209,30 ευρώ και της υπ' αριθμ. 49101793 ποσού 5.508,00 ευρώ που πληρώθηκαν την ίδια ημέρα, ιγ) Την 25.01.2012 κατέβαλε στην εναγομένη το ποσό των 7.670,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, την 30.01.2012 το ποσό των 14.940,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα, την 31.01.2012 το ποσό των 19.585,00 ευρώ, την 20.02.2012 το ποσό των 6.470,00 ευρώ, με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα και την 28.02.2012 με κατάθεση στον ανωτέρω λογαριασμό της εναγομένης στην ίδια τράπεζα το ποσό των 20.070,00 ευρώ. Με το ανωτέρω συνολικό ποσό (68.375,00 ευρώ), καλύφθηκαν οι κάτωθι επιταγές : α) ήτοι η υπ' αριθμ. 49101789 επιταγή ποσού 4.249,00 ευρώ β) η υπ' αριθμ. 49447378 επιταγή ποσού 1,242,00 ευρώ, που πληρώθηκαν αμφότερες την 25.01.2012, γ) η υπ' αριθμ. 49447377 επιταγή ποσού 2.163,00 ευρώ, δ) η υπ' αριθμ. 49101797 επιταγή ποσού 3.660,00 ευρώ, που πληρώθηκαν την 30.01.2012, ε) η υπ' αριθμ. 49101801 επιταγή ποσού 3.843,00 ευρώ, στ) η υπ' αριθμ. 49238943 επιταγή ποσού 4.306,50 ευρώ, ζ) η υπ' αριθμ. 49011214 επιταγή ποσού 3.209,50 ευρώ, η) η υπ' αριθμ. 49101787 επιταγή ποσού 6.257,00 ευρώ που πληρώθηκαν όλες την 31.01.2012, θ) η υπ' αριθμ. 49238949 επιταγή ποσού 5.812,72 ευρώ που πληρώθηκε την 01.02.2012 σε προμηθευτή για αγορά φιστικιού, ι) η υπ' αριθμ. 49101798 επιταγή ποσού 3.116,00 ευρώ που πληρώθηκε την 20.02.2012, ια) η υπ' αριθμ. 49238945 επιταγή ποσού 3.350,00 ευρώ που πληρώθηκε την 23.02.2012, ιβ) η υπ' αριθμ. 49238941 επιταγή ποσού 4.953,35 ευρώ που πληρώθηκε την 28.02.2012, ιγ) η υπ' αριθμ. 49447386 επιταγή ποσού 2.298,78 ευρώ που πληρώθηκε την 28.02.2012, ιδ) η υπ' αριθμ. 49447376 επιταγή ποσού 5.376,08 ευρώ που πληρώθηκε την 29.02.2012, ιε) η υπ' αριθμ. 49238950 επιταγή ποσού 7.439,36 ευρώ που πληρώθηκε την 01.3.2012 και η υπ' αριθμ. 49447382 επιταγή ποσού 7.439,36 ευρώ που πληρώθηκε την 01.3.2012, ιδ) την 20.4.2012 ο ενάγων κατέθεσε στον ανωτέρω τραπεζικό λογαριασμό της εναγομένης το ποσό των 4.050,00 ευρώ, για την κάλυψη της υπ' αριθμ. 49447387) επιταγής ποσού 4.047,67 ευρώ που πληρώθηκε την 23.4.2012. Ιε) την 30.4.2012, ο ενάγων κατέθεσε το ποσό των 6.200,00 ευρώ, με το οποίο καλύφθηκαν τρεις επιταγές

συνολικού ποσού 6.199,17 ευρώ, ήτοι η υπ' αριθμ. 49447388 επιταγή ποσού 1.435,00 ευρώ που πληρώθηκε την 30.4.2012, για την υπ' αριθμ. 49447385 επιταγή ποσού 4.008,67 ευρώ που πληρώθηκε την 07.5.2012 και για την υπ' αριθμ. 49447389 επιταγή ποσού 755,50 ευρώ που πληρώθηκε την 07.5.2012. Όλα τα ανωτέρω ποσά δόθηκαν για την κάλυψη των επιταγών αυτών, σε χρονικό σημείο μετά την 22.3.2011, χρόνο σύνταξης του παραπάνω τιμολογίου και πριν αναλάβει τα ηνία της επιχείρησης η εναγομένη με τον σύζυγο της, σε στιγμή δηλαδή που ο ενάγων εξακολούθησε να έχει τον απόλυτο έλεγχο της επιχείρησης αυτής και για την κάλυψη υποχρεώσεων (προς προμηθευτές) που εβάρυναν την ατομική επιχείρηση της εναγομένης και, κατ' επέκταση, την ίδια, εν τοις πράγμασι. Ο ενάγων κάλυπτε και κατ' αυτόν τον τρόπο, δαπάνη της επιχείρησης που εξακολούθησε να εκμεταλλεύεται ο ίδιος στο ακέραιο, εισπράττοντας τα κέρδη της, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να γίνει λόγος, ούτε στο σημείο αυτό, για κατάρτιση σύμβασης δανείου, του ενάγοντος προς την εναγομένη, αλλά και στις μεταβιβάσεις αυτές των παραπάνω χρηματικών ποσών, προσήκει ο νομικός χαρακτηρισμός της σύμβασης της δωρεάς, σύμβαση η οποία είναι καθ' όλα έγκυρη, εφόσον έλαβε χώρα και η καταβολή των ποσών αυτών στην εναγομένη - θυγατέρα του, κατά τον τρόπο που παραπάνω αναφέρθηκε, ως προς την οποία ο ενάγων δεν ήθελε να έχει δικαστικές εμπλοκές (ποινικές διώξεις για έκδοση ακάλυπτης επιταγής, διαταγές πληρωμής κλπ.) και άλλες σε βάρος της διαδικασίες. Επίσης, αναφορικά με το αξιούμενο ποσό των 885,96 ευρώ που, κατά τον ενάγοντα, κατατέθηκε την 03.5.2012, στον ίδιο τραπεζικό λογαριασμό της εναγομένης, η συναλλαγή αυτή δεν αποτυπώνεται στον ανωτέρω λογαριασμό. Ως εκ τούτου, το σχετικό κονδύλιο είναι απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο. Τέλος, αναφορικά με το αξιούμενο ποσό των 35.000,00 ευρώ, αποδεικνύεται ότι αυτό χορηγήθηκε πράγματι στην εναγομένη την 02.9.2012, όπως η ίδια συνομολογεί, αλλά και όπως προκύπτει με το έγγραφο που έχει υπογράψει η ίδια. Ωστόσο, δεν αποδείχτηκε και δη σε βαθμό που το Δικαστήριο να μπορεί να σχηματίσει πλήρη περί αυτού δικανική πεποίθηση, η αιτία για την οποία το ποσό αυτό δόθηκε στην εναγομένη, με αποτέλεσμα και το σχετικό κονδύλιο να είναι απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο, ενόψει και της ρητής αμφισβήτησης της αιτίας για την οποία χορηγήθηκε το ποσό αυτό που διατυπώνει η εναγομένη. Με βάση όλα τα ανωτέρω και εφόσον όλα τα αγωγικά κονδύλια κρίθηκαν απορριπτέα ως αβάσιμα στην ουσία τους, η κρινόμενη αγωγή είναι απορριπτέα ως ουσία αβάσιμη εν συνόλω. Πρέπει, επίσης να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη των διαδίκων, εφόσον

πρόκειται για συγγενείς πρώτου βαθμού (179 ΚΠολΔ). Τέλος, θα πρέπει να διαβιβαστούν, κατ' άρθρο 38 ΚΠοινΔ, εκτός της παρούσας, αντίγραφα της αγωγής, των προτάσεων και της επ' αυτών προσθήκης αμφοτέρων των διαδίκων, καθώς επίσης και του επίδικου τιμολογίου, στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά, προκειμένου να διερευνηθεί αρμοδίως η τέλεση των αξιόποινων πράξεων της έκδοσης και αποδοχής εικονικού φορολογικού στοιχείου εκ μέρους των διαδίκων και της απόπειρας απάτης ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ενώπιον Δικαστηρίου, εκ μέρους του ενάγοντος (οράτε σχετικά ΑΠ 2260/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντες τους

διαδίκους. ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την δικαστική δαπάνη των διαδίκων.

ΔΙΑΒΙΒΑΖΕΙ αντίγραφα της παρούσας, της κριθείσας αγωγής, των προτάσεων αμφοτέρων των διαδίκων και της επ' αυτών προσθήκης, καθώς επίσης και του επίδικου τιμολογίου, στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά, προκειμένου να διερευνηθεί αρμοδίως η τέλεση των αξιόποινων πράξεων της έκδοσης και αποδοχής εικονικού φορολογικού στοιχείου εκ μέρους των διαδίκων και της απόπειρας απάτης ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ενώπιον Δικαστηρίου εκ μέρους του ενάγοντος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στον Πειραιά και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του την 24 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ